

Arrest

nr. 290 069 van 9 juni 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROBERT
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 12 mei 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 april 2021 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. D'HONDT, die loco advocaat P. ROBERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De niet betwiste gegevens worden in de nota weergegeven als volgt:

“Op 16 juni 2006 diende verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Op 17 juli 2006 werd een beslissing tot weigering van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen (bijlage 26 quater) gezien Duitsland verantwoordelijk was voor het behandelen van het verzoek om internationale bescherming.

Op 13 augustus 2009 diende verzoeker in België een volgend verzoek om internationale bescherming in. Op 11 februari 2010 werd een beslissing tot weigering van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) genomen daar Polen verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

Op 6 juli 2010 diende verzoeker vervolgens een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Het CGVS nam d.d. 2 februari 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen die beslissing diende verzoeker d.d. 28 februari 2011 een schorsend beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De beslissing van het CGVS tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door de RVV in beroep bevestigd op 21 april 2011.

Verzoeker diende d.d. 3 september 2014 een derde volgend verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Op 8 oktober 2014 nam het CGVS een niet ontvankelijkheidsbeslissing. Tegen die beslissing diende verzoeker een schorsend beroep in bij de RVV op 23 oktober 2014.

Op 19 december 2014 trok het CGVS de beslissing van 8 oktober 2014 in. Op 26 februari 2015 werd verzoeker door het CGVS de vluchtelingenstatus toegekend. Verzoeker werd in bezit van een B-kaart, geldig tot 22 juni 2025.

Op 22 mei 2018 werd verzoeker door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaren, met uitstel één jaar voor één jaar, omwille van feiten van diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels en voor lidmaatschap van een vereniging van misdadigers om misdaden te plegen waarop een andere straf dan de levenslange opsluiting of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn gesteld is.

*De Dienst Vreemdelingenzaken werd in bezit gesteld van een nota van de Veiligheid van de Staat (VSSE) van 7 februari 2018, waaruit blijkt dat hij bij de VSSE bekend staat wegens het onderhouden van contacten met Kaukasische, geradicaliseerde personen in de regio Oostende.
(...)*

In een nota van de VSSE van 7 mei 2019 wordt opnieuw aangehaald dat verzoeker gekend is omwille van zijn contacten met geradicaliseerde personen uit de Kaukasische gemeenschap te Oostende, alsook dat hij gekend is bij de politionele diensten. Op 20 mei 2020 en 2 februari 2021 meldde de VSSE geen bijkomende inlichtingen te hebben. Op 2 april 2021 bevestigde de VSSE dat de nota van 07/02/2018 nog steeds als actueel kan worden beschouwd.

Op basis van het vonnis van 22 mei 2018 van de Correctionele Rechtbank van Antwerpen en de nota van 7 februari 2018 van de VSSE, werd op 13 september 2018 door de Dienst Vreemdelingenzaken op grond van artikel 49, § 2, tweede lid, en artikel 55/3/1, §1, van de vreemdelingenwet een vraag tot intrekking van de vluchtelingenstatus overgemaakt aan het CGVS.

In het kader van de heroverweging van zijn vluchtelingenstatus werd verzoeker op 5 november 2019 gehoord bij het CGVS, teneinde hem de mogelijkheid te bieden alle argumenten aan te brengen die het behoud van de vluchtelingenstatus kunnen rechtvaardigen.

Op 23 juli /2020 nam het CGVS de beslissing om de vluchtelingenstatus in te trekken op grond van artikel 55/3/1, § 1, van de vreemdelingenwet. Verzoeker nam hiervan kennis op 24 juli 2020. Het CGVS was van oordeel dat verzoekers vluchtelingenstatus definitief diende ingetrokken te worden omdat hij een gevaar voor de samenleving vormt omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet. Het CGVS was hierbij eveneens van oordeel dat verzoeker noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar zijn land van herkomst en dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker diende op 13 augustus 2020 een schorsend beroep in bij de RVV tegen de beslissing van het CGVS tot intrekking van de vluchtelingenstatus. Op 22 januari 2021 werd dit beroep door de RVV verworpen.

Op 18 januari 2020 werd een proces verbaal opgesteld (nr. nr. BG36.L6.852-20) naar aanleiding van een politiecontrole waarbij in het voertuig van verzoeker een vouwmes werd aangetroffen. (bijlage 1)

Op 1 februari 2021 werd verzoeker via een aangetekend schrijven, dat door de Dienst Vreemdelingenzaken verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan hij het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde zijn situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980).

Verzoeker gaf gevolg aan dit schrijven en bezorgde de Dienst Vreemdelingenzaken via zijn raadsman. (...)"

Op 12 april 2021 wordt de beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen (bijlage 13octies). Dit is de bestreden beslissing:

"BESLISSING TOT BEËINDIGING VAN HET VERBLIJF

Mijnheer

naam : B. M. (...)

voornaam : B. (...)

geboortedatum : (...)

geboorteplaats: Achkhoy Marton

nationaliteit : Russische Federatie

Krachtens artikel 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf om de volgende redenen van openbare orde:

Op 16/06/2006 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 17/07/2006 werd een beslissing tot weigering van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen (bijlage 26quater) door de DVZ, gezien Duitsland verantwoordelijk was voor het behandelen van uw verzoek om internationale bescherming. Op 13/08/2009 diende u in België een volgend verzoek om internationale bescherming in. De DVZ nam op 11/02/2010 opnieuw een beslissing tot weigering van het verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater), gezien Polen verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming. U diende vervolgens op 06/07/2010 een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ. Op 02/02/2011 werd door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, een beslissing waarvan u op 03/02/2011 in kennis werd gesteld. U diende tegen deze beslissing een schorsend beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) op 28/02/2011. De beslissing van het CGVS tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door de RvV in beroep bevestigd op 21/04/2011.

Vervolgens diende u op 03/09/2014 een derde volgend verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ. Op 08/10/2014 werd door het CGVS een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen, een beslissing waarvan u op 09/10/2014 in kennis werd gesteld. U diende tegen deze beslissing een schorsend beroep in bij de RvV op 23/10/2014. Op 19/12/2014 heeft het CGVS echter besloten haar beslissing van 08/10/2014 in te trekken en een nieuwe beslissing te nemen. Op 26/02/2015 werd u vervolgens door het CGVS de vluchtelingenstatus toegekend, een beslissing waarvan u op 27/02/2015 in kennis werd gesteld. Als een gevolg van deze beslissing bent u op heden in het bezit van een B-kaart, geldig tot 22/06/2025.

Op 22/05/2018 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee jaren, met uitstel één jaar voor één jaar, omwille van feiten van diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels en voor uw lidmaatschap van een vereniging van misdadigers om misdaden te plegen waarop een andere straf dan de levenslange opsluiting of opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn gesteld is.

Bovendien werd de DVZ in het bezit gesteld van een nota van de Veiligheid van de Staat' (VSSE) van 07/02/2018, waaruit blijkt dat u bij de VSSE bekend staat wegens het onderhouden van contacten met

Kaukasische, geradicaliseerde personen in de regio Oostende. Uit de nota blijkt tevens dat u in juli 2015 zou geprobeerd hebben om naar Syrië af te reizen. Deze informatie kon tot op heden bevestigd, noch ontkracht worden. In een nota van de VSSE van 07/05/2019 wordt bovendien opnieuw aangehaald dat u gekend bent omwille van uw contacten met geradicaliseerde personen uit de Kaukasische gemeenschap te Oostende, alsook dat u gekend bent bij de politionele diensten. Op 20/05/2020 en 02/02/2021 meldde de VSSE geen bijkomende inlichtingen te hebben. Op 02/04/2021 bevestigde de VSSE dat de nota van 07/02/2018 nog steeds als actueel kan worden beschouwd.

Op basis van het vonnis van 22/05/2018 van de Correctionele Rechtbank van Antwerpen en de nota van 07/02/2018 van de VSSE, werd op 13/09/2018 door de DVZ op grond van artikel 49, § 2, tweede lid, en artikel 55/3/1, §1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een vraag tot intrekking van uw vluchtelingenstatus overgemaakt aan het CGVS.

In het kader van de heroverweging van uw vluchtelingenstatus werd u op 05/11/2019 gehoord bij het CGVS, teneinde u de mogelijkheid te bieden alle argumenten aan te brengen die het behoud van uw vluchtelingenstatus kunnen rechtvaardigen.

Op 23/07/2020 heeft het CGVS vervolgens besloten om uw vluchtelingenstatus in te trekken, steunend op artikel 55/3/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een beslissing waarvan u op 24/07/2020 in kennis werd gesteld. Het CGVS was van oordeel dat uw vluchtelingenstatus definitief diende ingetrokken te worden omdat u een gevaar voor de samenleving vormt omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet. Het CGVS was hierbij eveneens van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar uw land van herkomst en dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

U diende op 13/08/2020 een schorsend beroep in bij de RVV tegen deze beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus. Op 22/01/2021 werd dit beroep door de RVV verworpen. Bijgevolg is de intrekking van uw vluchtelingenstatus definitief geworden.

Gezien uw vluchtelingenstatus definitief werd ingetrokken op basis van artikel 55/3/1, § 1, van de wet van 15 december 1980, staat het vast dat de minister of zijn gemachtigde kan beslissen om uw verblijf te beëindigen.

Op 01/02/2021 werd u via een aangetekend schrijven, dat door de DVZ verzonden werd naar het laatste adres vermeld in het Rijksregister, uitgenodigd om alle documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig acht dat de DVZ hiervan kennis heeft teneinde uw situatie correct in te schatten, zodoende een beslissing tot intrekking of beëindiging van uw verblijfsrecht te verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980).

U gaf gevolg aan dit schrijven en bezorgde de DVZ via uw raadsman een schrijven met volgende bijlagen: een verzoekschrift (dd. 10/08/2020) in het kader van uw beroep tegen de beslissing van het CGVS; de beslissing van het CGVS tot intrekking van uw vluchtelingenstatus (dd. 23/07/2020); het arrest van de RVV (dd. 22/01/2021); uittreksel uit het bevolkings- en vreemdelingenregister met gezinssamenstelling - stad Oostende (dd. 10/02/2021); attesten i.v.m. worsteltoernooien van uw kinderen; loonfiches voor de maanden oktober 2020 - januari 2021.

Bij het nemen van deze beslissing tot beëindiging van uw verblijf zal met al deze elementen, evenals met alle andere actueel in uw dossier aanwezige elementen, rekening worden gehouden.

Bij het nemen van deze beslissing tot beëindiging van uw verblijf wordt bovendien in toepassing van artikel 23, § 2, van de wet van 15 december 1980 rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die u heeft begaan of met het gevaar dat van u uitgaat en met de duur van uw verblijf in het Rijk. Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met uw land van verblijf of met het ontbreken van banden met uw land van oorsprong, met uw leeftijd en met de gevolgen voor uw familieleden.

We merken op dat u eerder drie verzoeken om internationale bescherming indiende in België die allen negatief afgesloten werden, namelijk op 16/06/2006, 13/08/2009 en 06/07/2010. Niettemin stellen we

vast dat u pas op regelmatige en ononderbroken wijze in België verblijft sinds het indienen van het verzoek om internationale bescherming dat aanleiding gaf tot de toekenning van uw vluchtelingenstatus, namelijk sinds 03/09/2014. Bijgevolg verblijft u heden 6,5 jaar op regelmatige en ononderbroken wijze in België. Het loutere feit dat u op heden 6,5 jaar op ononderbroken en regelmatige wijze in België verblijft, volstaat op zich echter niet om van een doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken.

Uit de beslissing van het CGVS van 23/07/2020 tot intrekking van uw vluchtelingenstatus, blijkt dat u op 24/04/1982 geboren bent in het dorp Samashki in Tsjetsjenië (Russische Federatie). In het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming in België (ingediend op 06/07/2010) verklaarde u bij de DVZ dat u in het land van herkomst naar school bent gegaan en dat u er in 2001 uw diploma middelbaar onderwijs heeft behaald. Bijgevolg staat vast dat u in het land van herkomst bent opgegroeid en dat u er naar school ging tot het jaar dat u 19 jaar werd. Tevens verklaarde u dat u in het land van herkomst tewerkgesteld was, namelijk als bokstrainer.

Uit de beslissing van het CGVS (dd. 23/07/2020) blijkt dat u in september 2003 uw land van herkomst verlaten heeft. U was op dat ogenblik een volwassen man van 21 jaar oud. Hieruit blijkt dat u het merendeel van uw leven in het land van herkomst doorbracht, er bent opgegroeid, er tot het jaar dat u 19 werd naar school ging, de officiële landstaal spreekt en er eerder tewerkgesteld was. Het loutere feit dat u thans 6,5 jaar op ononderbroken en regelmatige wijze in België verblijft, volstaat op zich dan ook niet om van een doorgedreven integratie of hechte sociale of culturele banden met de Belgische samenleving te spreken.

Vooreerst wijzen we erop dat u de DVZ niet in het bezit gesteld heeft van informatie waaruit kan blijken dat u thans een van de officiële landstalen machtig bent, noch legde u bewijzen van eventuele opleidingen/cursussen of een attest van inburgering voor. In het kader van het hoorrecht verklaarde u middels uw raadsman enkel dat u sinds 24/11/2019 tewerkgesteld bent als vislosser voor 'NV Vlaamse Visveiling'. Hiervan legde u loonfiches neer voor de maanden oktober 2020 - januari 2021 neer. De DVZ stelt hierbij slechts vast dat u sinds 03/09/2014 op regelmatige en ononderbroken wijze in België verblijft, doch u pas het laatste anderhalf jaar op regelmatige wijze tewerkgesteld bent.

Uit de beslissing van het CGVS van 23/07/2020 tot intrekking van uw vluchtelingenstatus blijkt dat u op het moment van uw gehoor in het kader van de heroverweging van uw internationale beschermingsstatus bij het CGVS op 05/11/2019, niet in staat was om dit persoonlijk onderhoud in een van de landstalen af te leggen. De DVZ stelt dan ook vast dat u na een regelmatig verblijf van ruim vijfjaar nog steeds nood heeft aan een tolk die het Russisch machtig is en dat u niet in staat bent om zich van een van de officiële landstalen te bedienen. Dit getuigt dan ook geenszins van verregaande inspanningen tot integratie.

Bovendien blijkt dit niet enkel uit de beslissing van het CGVS (dd. 23/07/2020), maar eveneens uit het vonnis van 22/05/2018 van de Correctionele Rechtbank van Antwerpen blijkt dat u bij de zitting werd bijgestaan door een beëdigd tolk in de Russische taal. Bijgevolg stelt de DVZ vast dat u na een regelmatig verblijf van meer dan vijfjaar geen officiële landstaal machtig bent. Het feit dat uw raadsman opwerpt dat u al sinds 2010 op regelmatige wijze in België zou verblijven (hoorrecht dd. 17/02/2021) - hetgeen niet het geval is - maakt dit gebrek aan taalkennis slechts opmerkelijker.

Ten slotte merken we op dat het volgen van opleidingen, inburgerings- en taalcursussen en het genieten van tewerkstelling slechts enkele aspecten zijn die blij kunnen geven van integratie. Het behoort immers slechts tot een normale attitude dat u na een regelmatig verblijf van 6,5 jaar tewerkgesteld bent, de taal spreekt en opleidingen/cursussen heeft gevolgd. Het loutere feit dat u thans tewerkgesteld bent, vormt op zich geen afdoend bewijs van een diepgewortelde integratie in de Belgische samenleving.

Wat het bestaan van banden met uw land van verblijf en uw integratie in de Belgische samenleving betreft, kan de DVZ niet anders dan vaststellen dat u het niet aannemelijk maakt dat uw banden met de Belgische samenleving dermate hechter zijn dan de banden met uw land van oorsprong, waar u het merendeel van uw leven doorbracht, waarvan u de taal spreekt, waar u schoolliep en een diploma middelbaar onderwijs behaalde en waar u ten slotte eveneens tewerkgesteld was.

Bovendien wijzen we erop dat zelfs indien u enige bijkomende inspanning deed om zich in de Belgische samenleving te integreren, dit geen afbreuk doet aan het feit dat u op 22/05/2018 definitief veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van twee jaar, waarvan

één jaar effectief, voor diefstal met valse sleutels en uw deelname aan een vereniging van misdadigers om misdaden te plegen waarop een andere straf dan de levenslange opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn gesteld is.

Uit het vonnis van 22/05/2018 van de Correctionele Rechtbank van Antwerpen blijkt dat u op 11/10/2012 betrokken was bij de encensering van een 'tigerkidnapping' waarbij naar schatting 13 miljoen dollar aan diamanten en juwelen gestolen werden. U zou de feiten bekend hebben en gaf aan dat u 100.000 euro kreeg voor uw aandeel bij deze bewezen verklaarde feiten. In het vonnis van 22/05/2018 wordt door de rechtbank dan ook gesteld dat u en uw medebeklaagden zich duidelijk hadden verenigd en georganiseerd met het oog op het plegen van deze feiten.

De rechtbank was dan ook van oordeel dat u op de hoogte was van de werkelijke plannen en dat er bij deze feiten geen sprake was van een toevallige samenwerking, maar van een georganiseerde vereniging. De rechtbank stelde bij vonnis van 22/05/2018 dat de feiten bijzonder ernstig zijn en dat ze getuigen van een manifest gebrek aan respect voor de eigendomsrechten van anderen en het maatschappelijk onveiligheidsgevoel verhogen. U heeft bij de bewezen verklaarde feiten gehandeld uit louter snel winstbejag.

In het kader van het hoorrecht verklaarde uw raadsman (dd. 17/02/2021) dat u geen reëel gevaar voor de maatschappij meer zou vormen, gezien u slechts gedurende een korte periode in de gevangenis verbleef en gezien deze bewezen verklaarde feiten uit 2012 dateren. Tevens haalt uw raadsman aan dat dit zou blijken uit het feit dat u met uitstel voor de helft van de straf veroordeeld werd.

Vooreerst merken we op dat deze bewezen verklaarde feiten dan wel dateren van 11/10/2012, maar dat deze voor het CGVS voldoende ernstig waren om op 23/07/2020 uw vluchtelingenstatus in te trekken krachtens artikel 55/3/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Het CGVS was in haar beslissing van 23/07/2020 van oordeel dat u niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt volgens het CGVS dan ook een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen, en dient te worden besloten dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1, van de Vreemdelingenwet.

Ten tweede merken we op dat u op 18/01/2020 het voorwerp was van een politiecontrole. Hierbij werd tevens uw voertuig doorzocht. Uit het proces-verbaal (pv nr.: BG.36.L6.000852/2020 dd. 18/01/2020) van deze politiecontrole blijkt dat in uw auto een wapen (plooimes) werd aangetroffen en dat dit wapen binnen handbereik lag. Bijgevolg blijkt dat u onmiddellijk in staat bent om bij een eventueel conflict, zonder verplaatsing onmiddellijk een wapen ter hand te nemen. Dit getuigt opnieuw slechts van een gebrek aan normbesef en een criminele ingesteldheid. Het dragen van wapens is maatschappelijk onaanvaardbaar en verhoogt het onveiligheidsgevoel in de samenleving.

Deze vaststelling staat dan ook slechts de beoordeling van het CGVS dat uit uw persoonlijk handelen een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid blijkt, waarbij het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Het staat dan ook vast dat u een actueel en reëel gevaar vormt voor de samenleving.

Ten slotte voegen we hieraan toe dat uit een nota van de VSSE van 07/02/2018 blijkt dat u bij de VSSE bekend staat wegens het onderhouden van contacten met Kaukasische, geradicaliseerde personen in de regio Oostende. Uit de nota blijkt eveneens dat u in juli 2015 zou geprobeerd hebben om naar Syrië af te reizen. Deze informatie kon tot op heden bevestigd, noch ontkracht worden. In de nota van de VSSE dd. 07/05/2019 wordt opnieuw aangehaald dat u gekend bent omwille van uw contacten met geradicaliseerde personen uit de Kaukasische gemeenschap te Oostende, alsook dat u gekend bent bij de politieke diensten. Op 20/05/2020 en 02/02/2021 meldde de VSSE geen bijkomende inlichtingen te hebben. Op 02/04/2021 bevestigde de VSSE dat de nota van 07/02/2018 nog steeds als actueel kan worden beschouwd. Dit noopt de DVZ dan ook geenszins tot wijziging van de eerdere vaststellingen.

De Raad voor 'vreemdelingenbetwistingen' oordeelde bovendien reeds dat het niet kennelijk onredelijk is om uit het feit dat eerdere veroordelingen betrokkene niet hebben tegengehouden om nieuwe strafbare feiten te plegen, af te leiden dat er een actueel recidiverisico is (RvV 28 maart 2018, nr. 201.814) of verder nog: "De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling

een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen" (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24)." (RvV 22 december 2017, nr. 197.311).

De DVZ kan dan ook niet anders dan vaststellen dat er in uw hoofde sprake is van een manifeste onwil om zich in de Belgische samenleving te integreren en dat er sprake is van een voortdurende, criminele en een voor de samenleving gevaarlijke ingesteldheid. Derhalve staat vast dat uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

Wat uw gezins- en familieleven in België betreft, merken we op dat u in het kader van het hoorrecht (dd. 17/02/2021) verklaarde in België te verblijven, samen met uw echtgenote en uw vier minderjarige kinderen. Vooreerst merken we op dat uw echtgenote en uw vier minderjarige kinderen allen de vluchtelingenstatus genieten en bijgevolg niet het voorwerp uitmaken van deze beslissing tot beëindiging van het verblijf. Uw minderjarige kinderen behouden hun verblijfsrecht en bijgevolg hun toegang tot het onderwijs in België. Het hoger belang van het kind wordt dan ook niet geschaad bij het nemen van deze beslissing.

Hoewel het vaststaat dat uw echtgenote en uw minderjarige kinderen in België verblijven en dat u met hen een gezinsleven onderhoudt, merken we immers op dat dit eventuele gezinsleven u er klaarblijkelijk niet van weerhouden heeft om feiten van openbare orde te plegen die dusdanig ernstig waren dat deze aanleiding gaven tot intrekking van uw vluchtelingenstatus. We herhalen immers dat u op 22/05/2018 definitief veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van twee jaar, waarvan één jaar effectief, voor diefstal met valse sleutels en uw deelname aan een vereniging van misdadigers om misdaden te plegen waarop een andere straf dan de levenslange opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn gesteld is. Op het ogenblik van de feiten kon u redelijkerwijs verwachten dat het plegen van deze feiten een impact kon hebben op uw verblijfsrechtelijke situatie en bijgevolg eveneens gevolgen kon hebben voor uw gezinsleden.

Bovendien merken we op dat uit artikel 8, tweede lid, van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren. Gezien het werkelijke, actuele en voldoende ernstige gevaar dat u vormt voor de Belgische samenleving, wordt uw gezins- en familieleven ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Niettemin wijzen we erop dat deze beslissing enkel een einde stelt aan uw verblijf. Dit impliceert dat u geen wettig verblijf in België meer geniet, doch wordt u geen bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd. U wordt op geen enkele wijze verplicht naar uw land van herkomst terug te keren. Indien u besluit zich elders te vestigen op vrijwillige basis, hetzij in uw land van herkomst, hetzij in een andere Staat, wijzen we erop dat de contacten met uw gezin, familie en vrienden in België ook op andere manieren kunnen worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken in elke Staat waartoe zij allen toegang hebben of door moderne communicatiemiddelen.

Derhalve is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissing tot beëindiging van uw verblijf.

In het kader van het hoorrecht verklaarde u niet terug te kunnen keren naar uw land van herkomst en dat een gedwongen terugkeer naar datzelfde land van herkomst een schending zou inhouden van het non-refoulement beginsel. We herhalen echter dat deze beslissing enkel een einde stelt aan uw verblijf. Dit impliceert dat u geen wettig verblijf in België meer geniet, doch wordt u geen bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd. U wordt op geen enkele wijze verplicht naar uw land van herkomst terug te keren. We wijzen er hierbij op dat - indien u hierdoor enig nadeel ondervindt - dit geheel te wijten is aan de hierboven vermelde feiten, waarvoor u de gehele verantwoordelijkheid draagt.

Tot slot verwees u - middels uw raadsman - in het kader van het hoorrecht naar de beslissing van de RVV dd. 22/01/2021, waarin uw beroep verworpen werd en benadrukte u hierbij dat de RVV van oordeel was dat 'er geen actueel belang was in uw hoofde, omdat de intrekking van de vluchtelingenstatus in casus geen aanleiding geeft tot een beëindiging van het verblijf en het bevel om het grondgebied te verlaten'.

Vooreerst wijzen we erop dat de RVV hierbij slechts van oordeel was dat uw recht op verblijf niet kon worden beëindigd in toepassing van artikel 11, § 3 van de wet van 15 december 1980, doch aangaf dat u onder het toepassingsgebied van artikel 21 van de wet van 15 december 1980 valt. Bovendien stelde de RVV slechts vast dat u als verzoekende partij geen enkel concreet argument aanbracht waaruit moest blijken dat de intrekking van de vluchtelingenstatus in casu en hic et nunc aanleiding geeft tot een intrekking of beëindiging van uw verblijf.

Het loutere feit dat u zelf geen dergelijk concreet argument aanbracht, verandert evenwel niets aan het feit dat u definitief veroordeeld bent voor een bijzonder ernstig misdrijf, u bij de VSSE bekend staat wegens het onderhouden van contacten met Kaukasische, geradicaliseerde personen in de regio Oostende en zeer recent nog het voorwerp was van een politiecontrole waarbij u in het bezit was van een wapen binnen handbereik.

Artikel 21 van de wet van 15 december 1980, waarnaar de RVV in haar arrest dd. 22/01/2021 verwees, voorziet dat 'de minister of zijn gemachtigde een einde kan maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd, om redenen van openbare orde'. Zoals reeds ten overvloede geduid, is er in uw hoofde sprake van een actueel gevaar voor de openbare orde en kan de minister of zijn gemachtigde krachtens artikel 21 van de wet van 15 december 1980 een einde stellen aan uw verblijf. De duur van uw verblijf, uw leeftijd, de eventuele gevolgen voor u en uw gezin en alle andere aangehaalde elementen, rechtvaardigen een behoud van uw verblijf in België dan ook niet.

Derhalve kan enkel geconcludeerd worden dat, na zorgvuldige afweging van de in uw dossier aanwezige elementen, uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

Omwille van redenen van openbare orde wordt er krachtens artikel 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een einde gemaakt aan uw verblijf."

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan "van het artikel 11 §3, 20 tweede lid, 21, 39/2 en 39/56 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de wet van 15.12.1980); Schending van de artikelen 3,8 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: E.V.R.M.):

a) Oorspronkelijk middel

De verzoeker heeft in het eerste middel gewezen op het feit dat het CGVS op 23.07.2020 overging tot de intrekking van de vluchtelingenstatus op grond van het artikel 55/3/1, §1 van de wet van 15.12.1980 gelet op het feit dat de verzoeker een gevaar voor de samenleving zou uitmaken omdat hij veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf. Tegen het arrest van de RVV van 22.01.2021 dat de beslissing van het CGVS bevestigde is een toelaatbaar verklaard cassatieberoep bij de Raad van State hangende.

De verzoeker voert in het verzoekschrift tot administratieve cassatie aan dat het arrest van uw Raad nr. 247.739 van 19.01.2021 de artikelen 11 § 3, 21, 39/2 en 39/56 van de wet van 15.12.1980 en de artikelen 3, 8 en 13 E.V.R.M. schendt.

Gelet op het feit dat de beëindiging van het verblijf van de verzoeker niet mogelijk was zonder de intrekking van de vluchtelingenstatus, schendt de bestreden beslissing potentieel de artikelen 11 § 3, 21, 39/2 en 39/56 van de wet van 15.12.1980 en de artikelen 3, 8 en 13 E.V.R.M.

In geval van cassatie van het arrest dat de intrekking van de vluchtelingenstatus bevestigt zal de bestreden beslissing zich de schendingen van dezelfde artikelen eigen maken. Daarnaast kunnen artikelen 20, 21 en 23 van de wet van 15.12.1980 geen wettelijke basis meer vormen voor de bestreden beslissing. De bestreden beslissing moet vernietigd worden.

b) Opmerkingen verwerende partij

De verwerende partij beperkt zich in de nota met opmerkingen tot de stelling dat een cassatieberoep geen schorsende werking heeft waardoor de intrekking van de vluchtelingenstatus weldegelijk definitief zou zijn. Het middel van verzoeker zou wettelijke grondslag missen.

c) Repliek van verzoeker

De verwerende partij gaat voorbij aan het feit dat bij een cassatie van het arrest van de RVV de intrekking van de vluchtelingenstatus onmogelijk definitief kan zijn. Er wordt een schakel uit de ketting van administratieve beslissingen gehaald waardoor alle navolgende beslissingen, inclusief de bestreden beslissing, zich dezelfde schendingen zullen eigen maken. Het arrest van de RVV zal retroactief uit de rechtsorde verdwijnen en uw Raad zal zich over de intrekking van de vluchtelingenstatus moeten buigen."

3.1.2. Het indienen van een cassatieberoep heeft geen schorsende werking. De beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus is definitief geworden met het arrest nr. 247 739 van 19 januari 2021 van de Raad. Verzoekers betoog mist wettelijke grondslag.

Het eerste middel is ongegrond.

3.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de EU, van de artikelen 21, 23, 62, §2 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de motiveringsplicht:

"a) Oorspronkelijk middel

De verzoeker wees in het oorspronkelijk middel, na een uiteenzetting van de toepasselijke wettelijke bepalingen, op het feit dat de verwerende partij zich niet kan verschuilen achter de beoordeling gemaakt door het CGVS met betrekking tot het gevaar voor de openbare orde.

Dat de verwerende partij geen rekening gehouden heeft met het feit dat de feiten waarvoor verzoeker veroordeeld is dateren van 9 jaar geleden, dat er geen geweld werd gebruikt en hij slecht voor 1 maand werd opgesloten.

Dat de verzoeker geen kopie van het pv van 18.01.2020 heeft ontvangen en dat het onduidelijk is of er een strafrechtelijk onderzoek lopende is of werd ooit werd opgestart.

Dat de verzoeker met klem betwist dat hij in juli 2015 probeerde naar Syrië te reizen. De nota's van het VSSE vormen hiervoor geen begin van bewijs. Dat uit dezelfde nota's niet blijkt dat de verzoeker zelf geradicaliseerd is en dat er sinds 07.02.2018 geen nieuwe informatie meer voorhanden is. Dat uit het feit dat het VSSE in een mail van 02.04.2021 stelt dat de vorige informatie nog actueel is niet concreet blijkt dat de verzoeker een gevaar is voor de openbare orde.

Dat de bestreden beslissing laat uitschijnen dat verzoeker na zijn correctionele veroordeling nieuwe criminele feiten zou hebben gepleegd, wat manifest in tegenspraak is met het administratief dossier.

De verwerende partij schendt de motiveringsplicht en de artikelen 21 en 23 van de wet van 15.12.1980.

b) Opmerkingen verwerende partij

De verwerende partij stelt in de nota met opmerkingen dat de bestreden beslissing genomen is op grond van het artikel 21 van de wet van 15.12.1980 en dat 'gewone' redenen van openbare orde volstaan om het verblijfsrecht te beëindigen. De verwerende partij blijft bij het feit dat de bestreden beslissing werd genomen rekening houdende met alle relevante gegevens, feitelijke en juridische, die specifiek zijn voor verzoekers situatie.

Er zou wel rekening gehouden zijn geweest met het feit dat de feiten die aan de basis lagen van de veroordeling van lange tijd geleden zijn en dat het CGVS toch beslist heeft op de vluchtelingenstatus op grond van 55/3/1, §1 van de wet van 15.12.1980 in te trekken.

De verwerende partij stelt dat het pv van 18.01.2021 zich weldegelijk in het administratief dossier bevindt en voegt een kopie toe aan de nota. De verwerende partij verwijst naar de beoordeling in de bestreden beslissing.

De verwerende partij erkent dat de verzoeker zelf niet geradicaliseerd is.

De verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een geheel van omstandigheden nl. een definitieve veroordeling, proces verbaal voor wapenbezit en het feit dat hij gekend is bij Staatsveiligheid voor het onderhouden van contacten met geradicaliseerde personen. De verzoeker zou niet aannemelijk maken dat het kennelijk onredelijk is om hieruit te besluiten dat de verzoeker een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

c) Replik van verzoeker

Correctionele veroordeling

De verzoeker stelt vast dat de verwerende partij zich achter de beoordeling van het CGVS blijft verschuilen met betrekking tot het feit dat de feiten waarvoor verzoeker veroordeeld is van 9 jaar geleden dateren.

De verwerende partij toont niet aan dat er rekening is gehouden met feit dat er geen mondeling- of fysiek geweld door de verzoeker werd gebruikt en dat de verzoeker slechts één maand opgesloten is geweest. Deze elementen hebben een duidelijke impact op het risico op recidive en de beoordeling van het gevaar voor de openbare orde.

Proces verbaal van 18.01.2020

De verzoeker wenst te antwoorden dat het pv hem niet werd bezorgd hoewel hij er expliciet naar heeft gevraagd in de mail van 26.04.2021. De verzoeker kon er bijgevolg van uit gaan dat het pv zich niet in het dossier bevond. Onderstaande repliek is bijgevolg ontvankelijk. De vastgesteld strafrechtelijk inbreuk betreft het dragen van een vrij verkrijgbaar wapen zonder geldige reden. De verzoeker stelt vast dat de verwerende partij geen rekening houdt met het feit dat de zaak afgesloten is met een betaalde minnelijke schikking. De inbreuk was voor het Openbaar Ministerie niet zwaarwichtig genoeg om over te gaan tot dagvaarding voor de correctionele rechtbank. Het betalen van een minnelijke schikking brengt het verval van de strafvordering met zich mee waardoor de verzoeker niet meer veroordeeld kan worden voor dit feit. Uit het feit dat het plooi mes zich aan de achterkant van de zetel van de bestuurder bevond, kan niet afgeleid worden dat de verzoeker dit mes zou trekken in geval van conflict. De verwerende partij dikt de feiten aan door middel van sfeermakerij. Indien verzoeker daadwerkelijk de intentie had om het mes bij conflict te kunnen gebruiken, was het logischer om dit achteraan de passagierszetel te leggen.

Nota's VSSE

De verzoeker stelt vast dat de verwerende partij, hoewel duidelijk geïnsinueerd in de bestreden beslissing, moet verwerende partij in de nota erkennen dat de verzoeker zelf niet geradicaliseerd is maar enkel gekend is voor het hebben van contacten met geradicaliseerde, Kaukasische personen in de regio van Oostende. Uw Raad oordeelde eerder dat "niet kennelijk onredelijk (is) om een vreemdeling die bekendstaat als aanhanger van een terroristische organisatie te beschouwen als een gevaar voor de nationaliteit veiligheid en hem om die reden het verblijf in het Rijk te weigeren." (RvV nr. 238.909 van 24.07.2020). Het is wel kennelijk onredelijk om tot hetzelfde besluit te komen in het geval van verzoeker die slechts gekend staat voor het hebben van contacten met niet nader genoemde Kaukasisch geradicaliseerde personen in de regio van Oostende en waarvan uitdrukkelijk wordt erkend dat hij zelf niet geradicaliseerd is.

Herhaaldelijk plegen van feiten

Gelet op feit dat het pv van 18.01.2020 aanleiding heeft gegeven tot een betaalde minnelijke waardoor de strafvervolgning verviel, blijft de motivering van de bestreden beslissing "dat het niet kennelijk onredelijk is om uit het dat eerdere veroordelingen betrokkene niet hebben tegengehouden om nieuwe strafbare feiten te plegen, af te leiden dat er een actueel recidiverisico is" feitelijk onjuist.

De strafvordering ten met betrekking tot de wapendracht is op heden vervallen.

In de nota wordt gesteld dat de motivering van de bestreden beslissing niet enkel gebaseerd is op de nota's van de VSSE, maar ook op de eerdere veroordeling en het herhaalde vertonen van gevaarlijk gedrag. Dit maakt een motivering a posteriori uit waar geen rekening mee gehouden kan worden.

Besluit

De verzoeker is strafrechtelijk veroordeeld voor feiten uit 2012, waarbij geen mondeling of fysiek geweld werd gebruikt en in de omstandigheid dat hij slechts voor één maand werd opgesloten. Los van deze veroordeling heeft hij een blanco strafregister. De feiten hebben geen betrekking op het aanzetten tot haat of terrorisme. Uit de nota's van de VSSE blijkt enkel dat hij contact heeft met geradicaliseerde, Kaukasische personen uit Oostende. Er wordt geen informatie gegeven met betrekking tot de duur noch de intensiteit van deze contacten. De verwerden partij erkent uitdrukkelijk dat de verzoeker niet geradicaliseerd is. Er werd een pv opgesteld op 18.01.2021 voor bezit van een vrij verkrijgbaar verboden wapen zonder geldige reden. Het Openbaar Ministerie achtte dit feit niet ernstig genoeg om tot dagvaarding over te gaan en stelde een minnelijke schikking voor die door de verzoeker werd betaald. De strafvordering is bijgevolg vervallen. De verwerende partij kan niet aantonen dat uit de combinatie van bovenstaande elementen blijkt dat de verzoeker een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. Er is geen sprake van redenen van 'gewone' openbare orde."

3.2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals bepaald in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). De naleving van de genoemde plicht houdt evenwel geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (RvS 18 november 1993, nr. 44.948). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de inhoud verzoeker het genoemde inzicht verschaft en hem toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het verzoekschrift blijkt dat hij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd, is bereikt. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals vervat in voormelde wetsbepalingen wordt niet aangetoond.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd is om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid, maar enkel bevoegd is om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Artikel 21 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"De minister of zijn gemachtigde kan een einde maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid."*

Artikel 22, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *"De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende onderdanen van derde landen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid :*

1° de gevestigde onderdaan van een derde land;

2° de onderdaan van een derde land die de status van langdurig ingezetene in het Rijk geniet;

3° de onderdaan van een derde land die gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk sinds ten minste tien jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijft."

Artikel 23 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1. De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten.

Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2. Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden."

De begrippen openbare orde en nationale veiligheid waarvan sprake, werden nader toegelicht in de voorbereidende werken, waarbij werd benadrukt dat de begrippen “rechtstreeks uit de richtlijnen” werden gehaald. Tevens werd het belang van de rechtspraak van het Hof van Justitie in deze benadrukt. Het begrip openbare orde veronderstelt volgens de wetgever “hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, [...] dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast (arrest Z. Zh., van 11 juni 2015, C-554-13, EU:C:2015:377, punten 48 en 50 en vermelde rechtspraak; arrest H.T., van 24 juni 2015, C 373-13, EU:C:2015:413, punt 79; arrest Byankov, C-249/11, EU:C:2012:608, punt 40 en vermelde rechtspraak)” (Parl.St. Kamer 2016-17, nr.2215/001, pp.19-20).

De procedurele waarborgen, zoals ingeschreven in artikel 23 van de Vreemdelingenwet, beogen verder “voldoende bescherming tegen willekeur [te bieden]. Ze waarborgen een rechtvaardig evenwicht tussen de private belangen van de betrokken onderdanen van derde landen om hun fundamentele rechten beschermd te zien, en de belangen van de Staat om de handhaving van de openbare orde en van de nationale veiligheid te waarborgen.” (Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2215/001, p. 17, over de procedurele waarborgen in artikel 23 van de Vreemdelingenwet zie ook Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2215/001, p. 26-27).

Verzoekers verblijfsrecht wordt beëindigd met toepassing van artikel 21 van de Vreemdelingenwet, waarvoor ‘gewone’ redenen van openbare orde of nationale veiligheid volstaan, en niet op grond van artikel 22 van de Vreemdelingenwet, waarvoor ‘ernstige redenen’ van openbare orde of nationale veiligheid voorhanden moeten zijn. De bestreden beslissing, die is genomen op grond van artikel 21 van de Vreemdelingenwet, moet overeenkomstig artikel 23, § 1 van deze wet uitsluitend zijn gebaseerd op het persoonlijk gedrag van verzoeker dat een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving moet vormen. Steunen op een algemene praktijk of een vermoeden, zonder dat naar behoren rekening wordt gehouden met de persoonlijke gedragingen van de derdelander en met het gevaar dat van die gedragingen uitgaat voor de openbare orde, volstaat niet. Het bestaan van een strafrechtelijke veroordeling doet verder slechts ter zake voor zover uit de omstandigheden die tot deze veroordeling hebben geleid, het bestaan blijkt van een persoonlijk gedrag dat een actuele bedreiging voor de openbare orde vormt. De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen (Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24).

Het komt aan de verwerende partij toe in elk afzonderlijk geval te oordelen of het gedrag van verzoeker een gevaar voor nieuwe (ernstige) verstoringen van de openbare orde of nationale veiligheid oplevert, wat desgevallend een onderzoek naar het risico van recidive kan omvatten. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij zijn besluit heeft gebaseerd op een inschatting van verzoekers toekomstig gedrag aan de hand van de objectieve elementen zoals ze voorliggen op het ogenblik dat hij een beslissing neemt en die blijken uit het administratief dossier. Hiervoor werd rekening gehouden met alle relevante gegevens, feitelijke en juridische, die specifiek zijn voor verzoekers situatie.

Zo wordt in de bestreden beslissing allereerst verwezen naar de definitieve veroordeling door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen van 22 mei 2018 tot een gevangenisstraf van twee jaar en vervolgens ingegaan op de concrete omstandigheden en feiten die door verzoeker werden gepleegd. Er wordt aangestipt dat uit het vonnis blijkt dat verzoeker op 11 oktober 2012 betrokken was bij de inscenering van een ‘tigerkidnapping’ waarbij naar schatting 13 miljoen dollar aan diamanten en juwelen gestolen werden. Verder wordt opgemerkt dat de rechtbank stelde dat verzoeker zich duidelijk had verenigd en georganiseerd met het oog op het plegen van deze feiten en dat de rechtbank van oordeel was dat hij op de hoogte was van de werkelijke plannen en dat er bij deze feiten geen sprake was van een toevallige samenwerking, maar van een georganiseerde vereniging. De verwerende partij wijst erop dat de rechtbank oordeelde dat de feiten bijzonder ernstig zijn en dat ze getuigen van een manifest gebrek aan respect voor de eigendomsrechten van anderen en het maatschappelijk onveiligheidsgevoel verhogen. Hieruit blijkt dat rekening gehouden werd met de specifieke omstandigheden die aanleiding hebben gegeven tot de veroordeling van verzoeker. Waar hij stelt dat hij slechts de uitvoerder was van het geplande feit, toont hij niet aan dat de verwerende partij zich gebaseerd heeft op een foutieve voorstelling van de feiten. Er wordt rekening gehouden met het argument dat de feiten dateren van lange tijd geleden. Hieromtrent wordt onder meer opgemerkt dat verzoeker een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld is voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. De veroordeling voor de feiten

gepleegd in 2012 is niet de enige grond op basis waarvan toepassing werd gemaakt van artikel 21 van de Vreemdelingenwet, aangezien vervolgens gewezen wordt op het proces-verbaal dat werd opgesteld op 18 januari 2020 (pv nr.: BG.36.L6.000852/2020). Uit het proces-verbaal, dat zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat bij een politiecontrole in verzoekers auto een wapen (plooimes) werd aangetroffen en dat dit wapen binnen handbereik lag. In de beslissing werd hieromtrent de volgende beoordeling gemaakt:

“Bijgevolg blijkt dat u onmiddellijk in staat bent om bij een eventueel conflict, zonder verplaatsing onmiddellijk een wapen ter hand te nemen. Dit getuigt opnieuw slechts van een gebrek aan normbesef en een criminele ingesteldheid. Het dragen van wapens is maatschappelijk onaanvaardbaar en verhoogt het onveiligheidsgevoel in de samenleving. Deze vaststelling staat dan ook slechts de beoordeling van het CGVS dat uit uw persoonlijk handelen een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid blijkt, waarbij het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Het staat dan ook vast dat u een actueel en reëel gevaar vormt voor de samenleving.”

Voorgaande toont aan dat de verwerende partij is overgegaan tot een eigen objectieve beoordeling van het gevaar dat verzoeker vormt voor de samenleving. Verzoeker kan niet worden gevolgd in het betoog dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met het proces-verbaal. Het zou niet getuigen van een zorgvuldige overheid om het bezitten van een wapen buiten beschouwing te laten in het kader van de beoordeling van het beëindigen van een verblijfsrecht. Naast de veroordeling en het recente proces-verbaal wordt ook verwezen naar de nota's van de VSSE. De beslissing luidt hieromtrent als volgt:

“Ten slotte voegen we hieraan toe dat uit een nota van de VSSE van 07/02/2018 blijkt dat u bij de VSSE bekend staat wegens het onderhouden van contacten met Kaukasische, geradicaliseerde personen in de regio Oostende. Uit de nota blijkt eveneens dat u in juli 2015 zou geprobeerd hebben om naar Syrië af te reizen. Deze informatie kon tot op heden bevestigd, noch ontkracht worden. In de nota van de VSSE dd. 07/05/2019 wordt opnieuw aangehaald dat u gekend bent omwille van uw contacten met geradicaliseerde personen uit de Kaukasische gemeenschap te Oostende, alsook dat u gekend bent bij de politionele diensten. Op 20/05/2020 en 02/02/2021 meldde de VSSE geen bijkomende inlichtingen te hebben. Op 02/04/2021 bevestigde de VSSE dat de nota van 07/02/2018 nog steeds als actueel kan worden beschouwd. Dit noopt de DVZ dan ook geenszins tot wijziging van de eerdere vaststellingen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde bovendien reeds dat het niet kennelijk onredelijk is om uit het feit dat eerdere veroordelingen betrokkene niet hebben tegengehouden om nieuwe strafbare feiten te plegen, af te leiden dat er een actueel recidiverisico is (RvV 28 maart 2018, nr. 201.814) of verder nog: “De vaststelling van een actuele bedreiging vereist in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst voort te zetten, vol te houden of te herhalen” (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I., pt. 30; Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer 2016-2017, DOC 54 2215/001, p. 24).” (RvV 22 december 2017, nr. 197.311). De DVZ kan dan ook niet anders dan vaststellen dat er in uw hoofde sprake is van een manifeste onwil om zich in de Belgische samenleving te integreren en dat er sprake is van een voortdurende, criminele en een voor de samenleving gevaarlijke ingesteldheid. Derhalve staat vast dat uit uw persoonlijk gedrag blijkt dat u een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.”

Uit voorgaande blijkt dat het geheel van omstandigheden, zijnde een definitieve veroordeling, een recent proces-verbaal wegens wapenbezit en het feit dat hij bij de Staatsveiligheid gekend is wegens het onderhouden van contacten met geradicaliseerde personen, maken dat het niet kennelijk onredelijk is van de verwerende partij om te concluderen dat verzoeker een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving en om vervolgens toepassing te maken van artikel 21 Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker stelt dat nergens uit blijkt dat hij zelf geradicaliseerd is, dient opgemerkt dat dit ook nergens beweerd wordt door de verwerende partij. Er wordt enkel gewezen op de inhoud van de nota's van de VSSE, waarin gepreciseerd wordt dat verzoeker contact heeft met geradicaliseerde personen. Waar hij stelt dat de nota's van de VSSE zeer vaag zouden zijn, toont hij niet aan dat de bestreden beslissing, die zoals reeds uiteengezet werd, niet enkel gebaseerd werd op de vaststellingen van de VSSE, maar ook op de eerdere veroordeling, het herhaalde gevaarlijke gedrag van verzoeker door recent te zijn aangetroffen in bezit van een wapen en zijn persoonlijke omstandigheden.

Een schending van artikel 47 Handvest van de Grondrechten van de EU, van de artikelen 21, 23, 62, §2 Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het tweede middel is ongegrond.

3.3.1. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 EVRM, van artikel 24 Handvest van de Grondrechten van de EU, van artikel 22bis Grondwet, van artikel 3 Kinderrechtenverdrag, van de artikelen 21 en 23 Vreemdelingenwet en van artikel 62 Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen:

“a) Oorspronkelijk middel

De verzoeker heeft in het derde middel gewezen op het feit dat de verwerende partij geen rekening houdt met het feit dat hij zijn verblijfsrecht verliest doch niet kan uitwezen worden naar zijn land van herkomst omdat dit een schending van het artikel 3 E.V.R.M. zou uitmaken. Bijgevolg zal verzoeker levenslang zonder verblijfsrecht in het Rijk verblijven. De verwerende partij heeft in de bestreden beslissing geen rekening houden met de impact van deze situatie op het privé- en gezinsleven (art. 8 E.V.R.M.) en op het hoger belang van verzoekers kinderen.

b) Opmerkingen verwerende partij

De verwerende partij stelt in de nota met opmerkingen dat het feit dat verzoeker zonder verblijfsrecht zal komen te zitten enkel te wijten is aan zijn eigen criminele gedrag en niet aan de verwerende partij. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder door dan het individueel gezins- en familieleven. Daarnaast stelt de verwerende partij dat de kinderen van de verzoeker hun verblijfsrecht behouden en dat zij verder school kunnen lopen in België waardoor de rechten van het kind niet zijn miskend. De verwerende partij stelt dat de verzoeker niet zou aantonen dat de beoordeling gemaakt in de bestreden beslissing kennelijk onredelijk zou zijn.

c) Repliek van verzoeker

De verwerende partij komt in de nota met opmerkingen niet verder dan te stellen dat de situatie waarin de verzoeker wordt geplaatst zijn eigen schuld is. De verwerende partij verwijst opnieuw naar het feit dat het gezins- en familieleven van de verzoeker ondergeschikt werd geacht aan de bescherming van de openbare orde.

Hieruit blijkt nogmaals dat er geen sprake is van een daadwerkelijke toetsing van de impact van verzoekers situatie op zijn gezins- en familieleven. Er wordt opnieuw verwezen naar de niet dienende motivering waarin wordt gesteld dat de verzoeker via moderne communicatiemiddelen contacten kan houden met zijn echtgenote en kinderen. Het betreft immers een beëindiging van verblijf en geen verwijderingsmaatregel zoals de verwerende partij zelf erkent. Het louter poneren dat verzoekers gezin- en familieleven ondergeschikt is aan het bescherming van de openbare orde laat de opgeworpen argumenten in het verzoekschrift onverlet. Het gezin van verzoeker verliest de enige kostwinner die bovendien geen toegang meer zal hebben tot de sociale zekerheid of medische hulp en dit voor de rest van zijn leven. Het EHRM heeft in het arrest Hoti t. Kroatië van 26.04.2018 al geoordeeld dat het verlengen van tijdelijk verblijfsrecht op discretionaire en inconsistente wijze zonder het bieden van enig toekomstperspectief een schending uitmaakt van het artikel 8 E.V.R.M.

De situatie van de verzoeker is schrijnender dan in het voormeld arrest.

Met betrekking het hoger belang van het kind komt verwerende partij niet verder dan het verwijzen naar het feit dat het verblijfsrecht van de kinderen niet wordt beëindigd en dat zij naar school kunnen blijven gaan.

Deze beoordeling is allerm minst volledig. Volgens de UN Committee on the Rights of the Child (CRC), General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1) van 29 mei 2013, CRC /C/GC/14 dient er een best interest assessment te gebeuren in het kader van elke beslissing met betrekking tot een kind.

Elementen die in overweging genomen dienen te worden in het kader van het hoger belang zijn de volgende :

- Mening van het kind ;*
- Identiteit van het kind ;*
- Behoud van de familiale banden ;*
- Zorg, bescherming en ontwikkeling van he kind ;*
- Kwetsbaarheid ;*
- Recht op gezondheid ;*
- Recht op onderwijs.*

De verwerende partij heeft enkel rekening gehouden met het recht op onderwijs. Geen enkel ander van de hierboven opgesomde elementen is in overweging genomen. Er wordt ook niet verwezen naar de

situatie waarin verzoeker zal bevinden nl. illegaal verblijf zonder toekomstperspectief. De verwerende partij kan niet menen dan het rechteloos bestaan van de verzoeker geen impact zal hebben op zijn kinderen.

De opmerking dat verzoeker zou laten uitschijnen dat het plegen van feiten geen impact zou hebben op de kinderen, quod non, kan het gebrek aan afdoende motivering niet herstellen. De bestreden beslissing moet vernietigd worden.”

3.3.2. De Vreemdelingenwet voorziet niet in een verplichting om een bevel om het grondgebied te verlaten te nemen dat gepaard gaat met de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht. Waar verzoeker zich vragen stelt over de bedoeling van de verwerende partij omdat hij naar eigen zeggen in een juridisch vacuüm wordt geplaatst, dient opgemerkt dat verzoeker zelf aan de oorzaak ligt van dergelijke situatie gelet op enerzijds zijn veroordeling en recent wapenbezit en anderzijds het feit dat hij gekend is bij de Staatsveiligheid, reden waarom zijn vluchtelingenstatus werd ingetrokken.

Verzoeker kan niet worden gevolgd dat er geen rekening gehouden is met het belang van het kind en met zijn gezins- en familieleden. De bestreden beslissing motiveert dienaangaande:

“Wat uw gezins- en familieleden in België betreft, merken we op dat u in het kader van het hoorrecht (dd. 17/02/2021) verklaarde in België te verblijven, samen met uw echtgenote en uw vier minderjarige kinderen. Vooreerst merken we op dat uw echtgenote en uw vier minderjarige kinderen allen de vluchtelingenstatus genieten en bijgevolg niet het voorwerp uitmaken van deze beslissing tot beëindiging van het verblijf. Uw minderjarige kinderen behouden hun verblijfsrecht en bijgevolg hun toegang tot het onderwijs in België. Het hoger belang van het kind wordt dan ook niet geschaad bij het nemen van deze beslissing. Hoewel het vaststaat dat uw echtgenote en uw minderjarige kinderen in België verblijven en dat u met hen een gezinsleven onderhoudt, merken we immers op dat dit eventuele gezinsleven u er klaarblijkelijk niet van weerhouden heeft om feiten van openbare orde te plegen die dusdanig ernstig waren dat deze aanleiding gaven tot intrekking van uw vluchtelingenstatus. We herhalen immers dat u op 22/05/2018 definitief veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van twee jaar, waarvan één jaar effectief, voor diefstal met valse sleutels en uw deelname aan een vereniging van misdadigers om misdaden te plegen waarop een andere straf dan de levenslange opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar of een langere termijn gesteld is. Op het ogenblik van de feiten kon u redelijkerwijs verwachten dat het plegen van deze feiten een impact kon hebben op uw verblijfsrechtelijke situatie en bijgevolg eveneens gevolgen kon hebben voor uw gezinsleden. Bovendien merken we op dat uit artikel 8, tweede lid, van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren. Gezien het werkelijke, actuele en voldoende ernstige gevaar dat u vormt voor de Belgische samenleving, wordt uw gezins- en familieleden ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Niettemin wijzen we erop dat deze beslissing enkel een einde stelt aan uw verblijf. Dit impliceert dat u geen wettig verblijf in België meer geniet, doch wordt u geen bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd. U wordt op geen enkele wijze verplicht naar uw land van herkomst terug te keren. Indien u besluit zich elders te vestigen op vrijwillige basis, hetzij in uw land van herkomst, hetzij in een andere Staat, wijzen we erop dat de contacten met uw gezin, familie en vrienden in België ook op andere manieren kunnen worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken in elke Staat waartoe zij allen toegang hebben of door moderne communicatiemiddelen. Derhalve is er geen familiaal beletsel voor het nemen van deze beslissing tot beëindiging van uw verblijf.”

In de bestreden beslissing wordt een belangenafweging gemaakt. Verzoeker toont niet aan dat die kennelijk onredelijk is. Het feit dat hij zonder verblijfsrecht komt te zitten is enkel te wijten aan zijn eigen criminele gedrag en niet aan de verwerende partij. Het komt de verwerende partij toe om de bescherming van de openbare orde zwaarder te laten doorwegen dan het individuele belang van verzoeker en zijn gezins- en familieleden. In de beslissing wordt expliciet opgemerkt dat het verblijfsrecht van de kinderen ongemoeid wordt gelaten en dat zij verder school kunnen lopen in België waardoor de rechten van het kind niet worden miskend.

Een schending van artikel 8 EVRM, van artikel 24 Handvest van de Grondrechten van de EU, van artikel 22bis Grondwet, van artikel 3 Kinderrechtenverdrag, van de artikelen 21 en 23 Vreemdelingenwet en van artikel 62 Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het derde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC